

Bilag 4

Til landstingsudvalget angående forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

De Samarbejdende Menighedsbørnehaver, Det Københavnske Kirkefond og De Samvirkende Menighedsplejer har for at koordinere det kirkelige børnehavarbejde i København nedsat et mindre udvalg, der gerne vil have lov til hermed at fremsætte nogle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Loven af 27. juli 1945 blev af de forebyggende børneinstitutioner hilst med megen glæde, ikke mindst takket være de udtalelser, nuværende statsminister Hans Hedtoft fremsatte om, at det private initiativ ikke længere skulle tage tilflugten til basarer, lodtrækninger og anden form for indsamling for at drive deres børneinstitutioner. Det kan vist næppe fragås, at lovens administration, ikke mindst med hensyn til tilskud til nyopførelser og lovens begrænsning til ikke at omfatte tilskud til afdrag på lån, har kølnet noget af den optimisme, med hvilken loven blev modtaget.

Da den midlertidige lov nu skal afløses af en permanent lov, tillader vi os at fremkomme med følgende bemærkninger til det fremsatte lovforslag.

ad § 65, stk. 12. I denne paragraf bestemmes, at der skal nedsættes et udvalg, der skal tage stilling til en række sager vedrørende de forebyggende institutioner, blandt andet fordele beløb fra rådighedssummen. Udvalget består af 7 medlemmer. Af disse er tre ministerielle embedsmænd, to udnævnt af ministerierne og kun to direkte repræsenterende det forebyggende børne- og ungdomsarbejde. Vi ville finde det naturligt, om de forebyggende institutioner, der er de praktiske udøvere af det forebyggende børnearbejde, blev repræsenteret med 4 medlemmer, selvom udvalget skulle udvides til 9 medlemmer. Det ville så være naturligt, at Børnesagens Fællesråd valgte to medlemmer repræsenterende opdragelses- og ungdomshjem, og at Forebyggende Børneværn valgte to medlemmer repræsenterende vuggestuer, børnehaver og fritidshjem.

ad § 126, stk. 3 b. Vi finder det uheldigt, at antallet af bestyrelsesmedlemmer begrænses til normalt 4. En meget stor del af bestyrelserne i vore institutioner har over fire medlemmer.

Da bestyrelsesmedlemmerne for enkelte børnehavers vedkommende med undtagelse af kassereren, er ulønnet, og da vi ikke mener, at ansvarsbevidstheden svækkes, selvom der er et større antal bestyrelsesmedlemmer, vil vi foreslå, at man kun sætter en minimumsgrænse.

I samme stykke i lovforslaget indføres en bestemmelse om, at det stedlige børneværnsudvalg skal kunne sætte et medlem ind i institutionens bestyrelse efter forhandling med denne. Denne bestemmelse vil for en række børnehavestyrelser i og udenfor De Samvirkende Menighedsbørnehaver virke i nogen grad som en underkendelse af det frivillige arbejde, der indtil nu er udført indenfor de forebyggende børneinstitutioner.

Dette udefra kommende medlem vil meget let give anledning til vanskeligheder og brydninger. Da institutionernes mulighed for at bruge penge ligger så fast gennem det foreliggende lønregulativ og ved, at alle større udgifter til forandringer og forbedringer skal godkendes af overinspektionen, er det os uforståeligt, at der skal være en kommunal tilsynsførende indenfor selve bestyrelsen.

Hertil kommer, at en børnehave efter vort skøn ikke i første række skal være en social institution, men en pædagogisk og for menighedsbørnehavernes vedkommende også en kirkelig institution, altså hvilende på og sigtende mod et bestemt livssyn.